

[Dyremose]

triske produktion kom fra kernekraftværker. Den situation er vi desværre ikke i, men heldigvis har vi da en udvekslingsaftale med Sverige, således at vi, hvis vores produktion er i underskud, kan få leveret noget el fra kernekraftværkerne i Sverige.

Maisted (FP):

Jeg har selvfølgelig forståelse for, at SF og det radikale venstre og Danmarks retsforbund ønsker at drille socialdemokratiet ved at fremhæve, at socialdemokratiet slet ingen holdning har på dette område. De siger hverken ja eller nej, og de ved ikke rigtig, hvor de vil henad. Vi ved også alle sammen, at vi jo snart får et valg, om ikke andet så et kommunalvalg, og så er det jo en fantastisk god sag at køre frem med.

Men jeg vil ligesom hr. Dyremose henholde mig til miljøstyrelsens notat. Der er i hvert fald én ting, som hr. Dyremose glemte, nemlig at den vurdering, der ligger til grund for denne beredskabsplan, fortsat er en kernenedsmeltning med brud på reaktorindslutningen. Derfor mener jeg ikke, at de, der har fremsat dette forslag, overhovedet seriøst kan sige, at det er rimeligt at nedlægge Barsebäckværket. De har jo selv set, hvor sikkert det system er. De har set, hvor akkurat man har gennemført det arbejde. De ved, at der er lavet pilotarbejde. Risikoen er ikke kun meget lille; man skal måske helt ud i niende decimal for at måle risikoen for, at der overhovedet kan ske noget.

Det er simpelt hen en urimelig holdning, og det har selvfølgelig kun propagandistisk formål at fremsætte et sådant forslag. Jeg synes, det er at spille på befolkningens frygt i en sådan alvorlig sag, hvor vi netop har brug for kernekraft her i landet. Det er for ringe.

Grete Lautrup-Larsen (RV):

Atomkraftværket ved Barsebäck har været drøftet flere gange i folketinget i de seneste år, og som almindelig borger har jeg udefra fulgt disse debatter med stor interesse og blandede følelser.

Argumenterne har dynget sig op fra begge sider. De, der har ønsket Barsebäckværket lukket, har citeret de videnskabelige og tekniske undersøgelser, som har kunnet støtte deres sag. Omvendt har de, der med sindsro accepterer naboskabet, i lige så høj grad kun-

net henviser til forsøgsresultater og rapporter, hvoraf det fremgår, at Barsebäck fra et teknisk synspunkt har en acceptabel beliggenhed. Man har ikke fra nogen af siderne kunnet føre bevis for, at modpartens kildemateriale generelt er af dårligere kvalitet end ens eget, så kun en eneste konklusion kan drages: de sagkyndige er uenige.

De er uenige, når det gælder sikkerhedssystemet i Barsebäck, og de er selvsagt også uenige om, hvilken sandsynlighed der er for det værst tænkelige atomreaktoruheld. Man ved heller ikke, i hvor stort et område der vil være fare for akutte stråleskader, hvis uheldet skulle ske. Er det 10 km fra værket, eller er det 40–80 km som angivet af det svenske institut for strålebeskyttelse? Hvordan påvirkes en eventuel radioaktiv sky af de meteorologiske forhold? Er faren for mindre jordskælv større end tidligere antaget? Jeg kunne blive ved med at remse op.

Mange af de argumenter, der bruges for at berolige befolkningen, virker egentlig imod hensigten. Efter uheldet på Tremileøen fandt man f. eks. – helt i strid med, hvad man havde forudberegnet – at kun en ganske lille del af det radioaktive jod var at finde som frit jod. Det meste var faktisk bundet som opløste jodsalte i reaktorvandet og derved langt mindre flygtigt og mindre farligt, end man havde forudset. Dette skulle altså berolige os, der er bange for Barsebäck, for hidtil har jo netop de sundhedsmæssige skader af radioaktivt jod været bedømt som den største risiko for befolkningen. Men det beroliger os ikke. For her er jo et rent eksempel på, at beregningsmodellerne har været forkerte. Man havde forudsagt frit jod, men fandt opløste salte. De kemiske beregninger har altså ikke holdt stik. Her var virkeligheden bedre end forudsigelserne, men næste gang et uheld sker, er virkeligheden måske værre end forudsigelserne. Og næste gang kan gælde Barsebäck.

Sandsynligheden for et uheld er lille. Jeg tror også, den er lille, men den er der. Og når erfaringerne viser, at der ikke kan laves sikre beregningsmodeller, så kan man ikke lade et atomkraftværk som Barsebäck ligge så tæt ved en millionby, som det gør.

Nogle vil sige, at risikoen er så lille, at den bør løbes, når der blot foreligger en beredskabsplan for beskyttelse af Storkøbenhavns befolkning i tilfælde af en kernened-